

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 553/2015
18.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога, у саизвршилаштву, из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.М., адвоката С.Ш. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 30.01.2015. године и Апелационог суда у Нишу 19Кж1 бр. 70/15 од 06.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 18.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.М., адвоката С.Ш., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 30.01.2015. године и Апелационог суда у Нишу 19Кж1 бр. 70/15 од 06.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К.бр.53/14 од 30.01.2015. године окривљени Р.М., заједно са окривљеним И.С., оглашен је кривим као саизвршилац за кривично део неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 5-пет година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.03.2014. године, па надаље. Истом пресудом према окривљенима је изречена мера безбедности одузимања опојне дроге м. С. укупне нето тежине 10026,8 грама и окр. Р.М. обавезан је на плаћање суду на име паушала износа од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка солидарно са окр. И.С. износа од 111.614,60 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Нишу, пресудом 19Кж1 бр. 70/15 од 06.04.2015. године, изреком под II, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног Р.М. и пресуду Вишег суда у Прокупљу К.бр. 53/14 од 30.01.2015. године у непреиначеном делу (који се односи на окр. Р.М.), потврдио.

Бранилац окр. Р.М., адв. С.Ш., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона-чл.485. став 1.

тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине у целини првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окр. Р.М. Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.М., адв. С.Ш., је недозвољен.

Бранилац окр. Р.М. као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са образложењем да је одбијањем од стране првостепеног суда предлога одбране да се у поновљеном првостепеном поступку саслушају у својству сведока царински и полицијски службеник на околност места где је торба са м. нађена и друге околности проналажења исте, од којих зависи одговор на питање чија је торба са м., одбрана окривљеног лишена могућности изношења нових чињеница и доказа, што представља битну повреду одредаба поступка из члана 462. став 2. ЗКП, као и повреду начелне одредбе члана 3. ЗКП која говори о претпоставци невиности. Исту повреду закона, по мишљењу браниоца окривљеног, учинио је и другостепени суд заузимањем становишта да су предложени докази непотребни, да нису од одлучног утицаја за пресуђење и да повреда одредбе члана 462. став 2. ЗКП није била од одлучног утицаја на законитост и правилност првостепене пресуде.

Према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, пошто предложени докази нису изведени, остало је неутврђено где је торба са м. нађена, од чега зависи и закључак чија је предметна торба, а то јесте чињеница од одлучног утицаја на пресуђење, односно од одлучног значаја за правилну примену материјалног права у конкретном случају. Ово тим пре, што је потврду о привременом одузимању предметне м. потписао возач аутобуса И.М. који је конкретном приликом вршио превоз путника и пртљага, при чему опис чињеничног стања у изреци пресуде према коме су овлашћена службена лица царинарнице Полицијске станице Куршумлија предметну м. пронашли у предњем левом боксу аутобуса и уз потврду привремено одузели, не произилази из садржине потврде о привременом одузимању предмета и записника о извршеној царинској контроли (претресању аутобуса).

Према изложеном, наводима у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, поред истицања повреда одредаба члана 3. и члана 462. став 2. ЗКП, због одбијања доказних предлога одбране, указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима о противречности изреке са разлозима пресуде у погледу садржине изведених доказа, као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање због погрешне оцене суда које чињенице су предмет доказивања у овој кривичноправној ствари и следствено томе, пропусти суда да разјасни и утврди чињенице од којих зависи закључак о извршењу кривичног дела у питању од стране окривљеног.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због напред наведених повреда одредаба кривичног поступка, истакнутих у предметном захтеву нити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Р.М. недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.